

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

2000/2001

«ВОРСКЛА»



«ДНІПРО»



30 липня 2000 року 19.00

ПОЛТАВА
стадіон «ворсکла»

Прес-служба фан-клуба «VOLONTAIRE»

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ 2000/2001 рр.

3 ТУР:

22 липня (субота)

«Динамо» – «Металург»	2:1
«Таврія» – «Сталь»	3:2
«Металург» М. – «Ворскла»	1:0
«Дніпро» – «Карпати»	1:0
«Шахтар» – «Ніва»	2:1
«Кривбас» – «Металург» Д.	3:2
«Металіст» – ЦСКА	0:0

5 ТУР:

5 липня (субота)

«Динамо» – «Ворскла»
«Таврія» – «Шахтар»
«Металург» М. – ЦСКА
«Дніпро» – «Металург» Д.
«Кривбас» – «Ніва»
«Металург» З. – «Карпати»
«Металіст» – «Сталь»

4 ТУР:

30 липня (неділя)

«Ворскла» – «Дніпро»
«Металург» Д – «Металург» М.
ЦСКА – «Кривбас»
«Ніва» – «Металіст»
«Сталь» – «Шахтар»
«Металург» З. – «Таврія»
«Карпати» – «Динамо»

6 ТУР:

13 липня (неділя)

«Ворскла» – «Металург» З.
«Металург» Д – «Динамо»
ЦСКА – «Дніпро»
«Ніва» – «Металург» М.
«Сталь» – «Кривбас»
«Карпати» – «Таврія»
«Металург» Д. – «Динамо»



«ДНІПРО» Дніпропетровськ

Візитна карточка клуба:

Адрес: 49105, Днепропетровск, ул. Большевистская, 1.

Телефони: (0562) 34-29-90, 34-29-88.

Факс: (0562) 92-95-51.

Інтернет: www.fcdnipro.dp.ua

Клуб основан в 1925 году.

Предыдущие названия: «Петровец» (до 1936 г.), «Сталь» (1936-48 гг.), «Металург» (1949-61 гг.), «Дніпро» – с 1962 года.

Цвета клуба: сине-бело-голубые.

Президент клуба: Юрий Алексеев.

Генеральный директор: Андрей Стеценко.

Достижения команды:

Чемпион СССР: 1983, 1988 гг.

Серебряный призер СССР: 1987, 1989 гг.

Бронзовый призер СССР: 1984, 1985 гг.

Обладатель кубка СССР: 1989 г.

Обладатель кубка сезона СССР: 1989 г.

Серебряный призер чемпионата Украины: 1992/93 гг.

Бронзовый призер чемпионата Украины: 1992, 1994/95, 1995/96 гг.

Більше відмінної згоди більше не було, але вже 23 березня в рамках турніру чемпіонату ССР - групового турніру «Ліга» - 24-го туру підопічні «захистали» до Дніпропетровська і зазнали поразки з рахунком 0:4. А ось матч другого кола у Полтаві привів перемогу нашій команді - 1:0 (єдиний гол з немацької забитою Алладаром Пельчарським). Наступного сезону команда зустрілася між собою 4 рази. У чемпіонаті країни доби гору брали полтавці: 3:0 - у Дніпропетровську (голи забили Олег Шумаков, Євген Золотухін, Іван Пажо) та 2:1 0 у Полтаві (Алладар Пельчарський, Лер Гедеванішви). Ще дві зустрічі пройшли в рамках Кубку ССР. Причому два матчі відбулися у Полтаві. У першій дембі була зафіксована міця 1:1 (Олег Шумаков), у повторному матчі, наступного дня команда знову дозволила пропустити на полі 12 хвилин. В основний час матчі - 1:1, причому полтавці вели в рахунку 1:0 (Олег Шумаков), але за 4 хвилини до закінчення основного часу дніпрівчани одоліли забитим рятувальним голом для дніпропетровців. А у додатковий час два голи Лапшини достаточно позохвали надії «Ворсля» на вийзд у наступне коло - 3:1.

1960 року команда в черговий раз зустрілася між собою. Цього разу перемога була на боці «Дніпра». 0:1 - у Полтаві та 1:1 - у Дніпропетровську (Степан Сабо). У сезоні 1961 року команди обмінялися перемогами, що відіграло на чужих полях. 2:1 (Євген Золотухін-дебі) та 0:2. Після цього у стискувках команд настала восьмирічна перерва.

Тільки 1969 року команди знову зустрілися між собою аже в рамках турніру серед команд 2 групи класу «А» (перша ліга). Більш досвідчений дніпрянин, які вже не одні сезони виступали у цих змаганнях, взяли одомашнену перемогу - 2:0 та розійшлися миром у Полтаві - 1:1 (Тарас Примак). Після цього команди більше не зустрічалися між собою у сорока періодах. Проте частенько діляться, як укоманда опіків ліги завідувалася до своїх молодших братів, аби показати свою класу. Та навіть чи варто брати до уваги ці матчики.

- Отож у рамках перемості ССР команди провели між собою 10 матчів: +4=2-4, рівниця м'ячів 10:13 на користь «Дніпра».

Тільки в рамках турнірів незалежної України команди знову зустрілись на футбольному полі. Треба сказати, що у туші перемога на потому боці. Тільки дійчі дніпрянини змогли солікуювати перемогу над нашою командою. Так то, перемоги та викладали, м'ячі какучи не тощо камунку.

— 44 : 1
— червень 1996 року. Дніпропетровська —

I:1

Арбітр: Валерій Онуфрій (Ужгород).

В: Ковтун, Венглинський (Асаїн, 46), О.Головко, Кривенко, Бороуський, Мачоган, Комовальчук (Шарій, 46), Кислов, Богатир (Кобзар, 84), Чайченко, Хомин.

Голи: 1:0 Чайченко (45), 1:1 Філімонов (77).

Новачок ліги «Ворсля» тричів час наявність диктувала собі умови на футбольному полі. Під кінець п'ятму проход по флангу Боровського зазернила відого фільмом прострілом, яким спрямовано скористався Чайченко. А ось у другому таємі наші віддали перевагу і займалися виключно обороною. Все йшло до перемоги, але післядійшій удар метра з 30-ти Дениса Філімонова, змусила катитуватися Андрія Коутуна.

МАТЧ 2

20 травня 1997 року. Полтава - 0:0

Арбітр: Сергій Татулян (Київ).

В: Коутун, Хомин (Шарій, 71), Кефалово, О.Головко, Омельчук (Лапко, 46), Мачоган, Яремчук, Кислов, Богатир, Чайченко, Кобзар (Гузенка, 75).

Це була гра, фактично. За третє місце. Перемога будь-якої команди досконалі її залишилася на такому бажаному п'єдесталі. Однак малаштобаністю срі зазадили сильна злива, яка не отримала протягом матчу. Після неб погані стадіону перетворилося на суцільне болото. У такій ситуації збільшого кістяря отримали дніпряни, які весь час тільки те й робили, що оборонялися. Пробити масові редути гостій ворсклянам так і не вдалося.

МАТЧ 3

5 листопада 1997 року. Полтава - 2:1

Арбітр: Сергій Татулян (Київ).

В: Коутун, Клименко, Даїл, О.Головко, Леженцев, Мачоган, Омельчук, Костюк (Кислов, 80), Антохін (Чайченко, 86), Яремчук, Хомин (Шарій, 84).

Голи: 1:0 Антохін (54), 1:1 Нагорняк (60), 2:1 Хомин (61).

Все отрималося за 7 хвилин срі, коли команда по черзі забивала голи. У цій срі опранійними виявилися наші.

МАТЧ 4

2 травня 1998 року. Дніпропетровськ - 2:1

Арбітр: Сергій Татулян (Київ).

Відбувся 19 вересня 1998 року.
Участь в матчі брали: «Ворскла» (Луганськ) та «Дніпро» (Дніпропетровськ).
Матч завершився з рахунком 1:1, результатом відмінної гри обидві команди.

Голи: 1:0 Хомич (37, пенальті), 2:0
Петков (63), 2:1 А. Головко (73).

В черговий раз сра перетворився матч за призове місце. «Ворскла» тоді дали відступати було піскуди. А у таких ситуаціях, як кажуть кому більш помірніша була перемога той й і добудо.

МАТЧ 5

26 вересня 1998 року. Полтава - 1:0

Арбітр: Володимир Кущев (Донецьк).
В: Коютун, Гузенко, Омельчук, О. Головко,
Петков, Мачосан, Кобзар (Шарій, 72),
Костюк (Медведєва, 85), Самойлов, Антохін
(Чуйченко, 89), Мусолітін.
Гол: 1:0 Костюк (45, з пенальті)

МАТЧ 6

3 жовтня 1998 року. Дніпропетровськ — 0:2

Арбітр: Сергій Татулян (Київ).
В: Коютун, Даценко, Гузенко, Першина,
Петков, Онопко, Омельчук (А. Головко,
46), Костюк, Хомин (Мачосан, 37), Кобзар
(Мелащенко, 60), Мусолітін.
Голи: 0:1 Шелас (37), 0:2 Валлес (67).

МАТЧ 7

12 листопада 1998 року. Луцьк — 1:1

Арбітр: Святослав Гайдук (Луцьк).
В: Коютун, Печник, Гайдук, О. Головко,
Лекачев, Мачосан, Сонячук,
Костюк, Онопко (Гузенко, 70), Кобзар
(Мазяр, 55), А. Головко (Мелащенко, 60).

Голи: 1:0 А. Головко (23), 2:0 Лежечко (27), 3:0 Мазяр (59), 4:0 Онопко (61).

Найбільша перемога полтавців за усю історію зустрічей.

МАТЧ 8

20 червня 2000 року. Дніпропетровськ — 1:2

В: Коютун, Даценко, Баланчук, Першина,
Черняк, М. Маковський (Мачосан, 46),
Омельчук, В. Маковський, Онопко (О. Головко,
46), Кобзар, Мазяр (Мелащенко, 46).

Голи: 0:1 Шелас (10), 1:1 Мелащенко (60), 1:2 Задорожний (69, з пенальті).

Цей матч нічого не спришвав для нашої команди, а єсть для дніпра багато. Тільки перемога дозволяла «сестрадам» поглядіти скінно, без огляду на те, як закінчаться інші матчі, завершити сезон у когорті найсильніших команд України. Тепер маємо, чесні відповісти борці. А?



Олександр Поклонський. Колись він виступав у полтавській «Ворсклі»,
тепер один із лідерів «Дніпра»

Рік 1961

З цього року полтавська команда почала змінювати свою назву. Згодно постановою січеської ДСТ «Колосом» футбольна команда стала називатися «Колос».

За зміненими назвами команда не змінила свій стиль гри. Як і у минулому році перед «Колосом» стояло заставлення посісти одне з двох місць, що дозволяли поборотися за вихід до класу «А». Знову полтавці практиконо зберегли основний склад. Задачні виступи Анатолій Хижняк, який багато років віддав команді. Також лішні Яніна та Демченко. А ось поповнилася команда Віталієм Бардашиним, який повернувся в рідне місто. Також додому повернувся і Віктор Бугасевський, який проходив службу в лавах армії, виступаючи за СКА. З його приходом півзахіст «Колоса» значно змінисяє. Не секрет, що команда частенько брахувало саме півзахістів.

Розпочинаючи сезон «Колос» дербі в Кременчуці. Цього року наддніпрянська команда значно змінила свій склад. Однак це не допомогло їм - полтавці впевнено перемогли. У наступних чотирьох матчах «Колос» спромігся набрати лише 3 очки, при чому дві гри полтавці провели вдома. До речі саме ці стартові втрати і не дозволили команді посісти таке бажане друге місце.

Взагалі перше коло «Колос» провів нічією, посівши тільки п'яте місце. Причому відстань між «Колосом» і лідером сягала 9 очок. Тільки у другому колі команда ніби прокинулася, програвши лише 2 матчі. Однак наездники київського СКА та житомирського «Авангарду» так і не відібрали, незважаючи на війну на перемогу в Житомирі Водах. До речі сезон «Колос» додравав вже без головного тренера. Після того, як «Колосу» не вдавалося посісти друге місце після Григорія Балата. В черговий раз виконавчі функції головного лягти на Константина Скоринченка. Посівши третє місце «Колос» взяла участь в стикових матчах за 7-12 місця. Однак у цьому відшукному турнірі «Колосу» так

нічого і нічого не здобувши. Після цього вони не змогли знову візнати фінішну лінію і вони увійшли до історії клубу, як одна із худших класів.

Колос-1965

Двороград: Anatoliy Shevchenko 31(19 прогулки), Stanislav Barsov 11(-9)

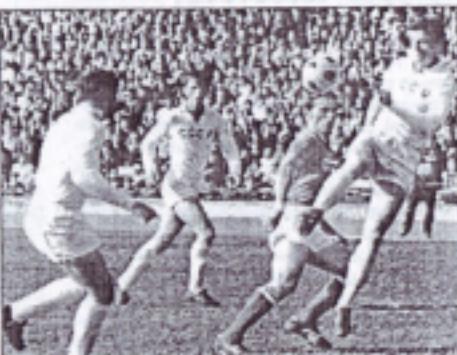
Західники: Anatolij Maksymenko 32, Jurij Dmitrenko 25, Volodymyr Borikov 23, Viktor Petruk 15.

Півзахісти: Víktor Bugashevskyi 38(7), Anatolij Kaguza 35(4), Vitalij Barashchin 34(6), Anatolij Blits 31.

Нападник: Volodymyr Poltavetskyi 38(5), Boris Maslovo 36(6), Víktor Bratys 35(10), Anatolij Shritko 32(3), Jurij Moskalець 18(7), Mykola Dorofeiko 9, Víktor Udalov 8, Anatolij Cizamnik 5.

1 матч у власні ворота забив Leonid Tkachov («Спартак» Молдова).

Тренери: Kostyantyn Skrytchenko (Grigoriy Balata do zhyvatya).



Віктор Маслою у формі олімпійської збірної ССРУ у товарищескому матчі з першою збірною. На фото від дальній

□ Виїзда «Volontaire»

3 апреля 1999 года,
Днепропетровск — 0:2, 10 ру.

До уже привычного Днепра добирались двумя группами. Первая, в которую входили Трутень и Пузырь поехали утром рейсовым автобусом, а остальные — дармовым ПАЗиком от похоронного бюро. Если первые прибыли в Днепр еще рано утром и зависали возле стадиона почти целый день, то вторые прибыли на игру в самый притык.

У Ивановича и Пузыря особых приключений не было, ибо ехали они спокойно автобусом с норм

ПОХОРОННАЯ ИГРА «ВОРСКЛЫ»

мальными людьми потягивая не спеша пивко. А вот вторые добирались с некоторыми приключениями, ибо суждено им было ехать с оркестрантами, которых именуют на футболе группой поддержки «Ворсклы», а в не футбольное время они простые отпеватели усопших. Сбор любителей поехать бесплатно был назначен на 8.00 утра на центральном кладбище. Первыми прибыли наши девчонки в составе Джеймовички, Старой Сеньоры и Лизы. А

В этот день в городской администрации состоялся традиционный парад на День города. Но для этого сорта парада нужно было хорошо покормить гостей. Ну, а в другом случае процедуру было с успехом продлажено. Итогом было решение мэрии города, где мы не проезжали люди, увидев ритуальный автобус, просто крестились. Но потом внимательно присмотревшись – вновь перекрецивались, но уже по другому поводу. Картина, которая была придана их взгляду была такой: музыка орет со всех сторон, буйные мужчины матерясь на заднем сидении играют в карты, впереди просто бухают, а некоторые уже просто не в состоянии опрокинуть очередной стаканчик, ну и самое главное в сюдах висят зелено-белые флаги. Вот это покойника провожают... Шокирующая картинка для спокойных передвижников, где редко что-то происходит.

В этот день вход в местный стадион был обезательным (!) Умеется виду добровольно-принудительный. Местная власть выкупила все билеты у клуба и приказала всем школам города Днепропетровска прислать своих учеников, при этом каждому среднему заведению раздавались флаги разного цвета (типа как раньше происходила уборка дорог и тротуаров). Были тут и так называемые группы поддержки, но знаете как это бывает в американских игровых выдачах спорта, когда девочки в коротеньких юбках машут мочалками, прыгают и что-то выкрикивают в поддержку своей команды. Шо то такое хотели устроить и в Днепропетровске. Вышло весьма забавно, одним словом цирк. Смешно было смотреть, как бедненькие преподаватели подымали своих подопечных кричать «Днепр», но те мало реагировали на сигналы учителей, ибо многие из них прямиком нажривались водочкой уже еле «кочьма бачылы». А вот бедненькие девчата, наоборот не против наверное в тот момент были навернуть стаканчик-другой горничательного, ибо на улице не лето было и они замерзли, «як злюсь». Вот таким контингентом был заполнен стадион «Метгор». Были тут и фанаты, но что-то кричать они так и не удосужились, на первое в падло было. Хотя были развесаны несколько флагов: от

«Борислава» до «Борислава». Их было множество, даже вратарь вратарь из «Борислава» на трибунах делал это делать, а «Борислав» – все же не просто винту из листьев, а на решетке, отделяющей сектора от беговой дорожки. Ну, что поделаешь, их мусоров никогда не поймашь.

В десятнером мы не плохо поддерживали свою команду, но та играла припаршиво, поэтому к концу первого тайма наша молодежь просто скисла. А тут еще болельщики порядка загребли Парму и молодых, аргументая свое решением тем, что эти подростки были пьяными и за них нужно заплатитьенную сумму выкупа. Однако, удалось добавляться с ментами и пообщаться взять на поруки неудачников.

Чем ближе к концу приближался матч и стало ясно, что полтавчанам сегодня не то что не победить, а даже не сыграть вничью; начали шакать в сторону нашей «Ворсклы» милиционеры болельщики «Днепра». Но доблесная милиция исполняла честно свой долг, охраняя наш сектор позже чем Л.Д.Куму. Однако, даже пропустив вторую банку в свои ворота, мы не останавливались шаковать, чем немножко повергли в шок местных, которые не ожидали такого (посмотрели бы они что бы там было, если бы «Ворскла» выигрывала).

Назад все, кроме Пузыря, который уехал со знакомыми машиной, вспомнились в уже знакомый ритуальный автобус. Все было как и по дороге в Днепр. Инициатором попойки был Трутень у которого еще остались некоторые запасы сама. В результате Пармалат со своими молодыми прилично подбрех. Подбражка и Лиза, которая решила устроить кровавую бойню прямо в автобусе. А все произошло из-за того, что Лиза усекла, что кто-то сократил ее колбасу, которая предназначалась для закуси. Обвинения пали на невинные мордочки Дюймовочки, Пармалата и Старой Сеньоры. В результате расследования выяснилось, что малюсенький кусок колбаски съела Сеньора, однако судьба остальных 250 граммов так и осталась не разгаданной. Так в догадках об утерянной колбасе ритуальный автобус вернулся с похоронной игрой «Ворсклы» в то место, где и выезджал, на кладбище.



«ВОРСКЛА» – «ДНЕПР»

?

:

?

«Volontaire»



СКЛАД

«Ворскла»

Воротарі:

№ Андрій КОВТУН (68)

№ Олекій КРУП (76)

Захисники:

№ Віктор ДОЦЕНКО (75)

№ Сергій БАЛАНЧУК (75)

№ Олександр ГОЛОВКО (73)

№ Олександр ПЕРШИН (77)

№ Сергій ЛЕЖЕНЦЕВ (71)

№ Володимир МИКИТИН (70)

№ Ігор МАЧОГАН (70)

Півзахисники:

№ Ігор КОСТЮК (75)

№ Сергій ЧЕРНЯК (78)

№ Віталій КОБЗАР (72)

№ Олександр ОМЕЛЬЯНУК (70)

№ Юрій ЦЕЛИХ (79)

№ Андрій ГУЗЕНКО (73)

№ Сергій ОНОПКО (73)

№ Олександр СТАСОВСЬКИЙ (81)

Нападники:

№ Володимир МАЗЯР (77)

№ Олександр МЕЛАЩЕНКО (77)

№ Віктор КОЗІЙ (80)

Тренер:

Анатолій КОНЬКОВ



«Дніпро»

Воротарі:

№ Микола МЕДИН (72)

№ Максим СТАРЦЕВ (80)

Захисники:

№ Богдан ШЕРШУН (81)

№ Олександр БАБІЧ (79)

№ Володимир ГЕРАЩЕНКО (69)

№ Олександр ПОКЛОНСЬКИЙ (75)

№ Олександр ГРИЦАЙ (77)

№ Ігор ХОМЕНКО (76)

№ Сергій ЗАДОРОЖНИЙ (76)

№ Геннадій КОЗАР (71)

№ Сергій МАТЮХІН (80)

Півзахисники:

№ Руслан РОТАНЬ (81)

№ Сергій ВАЛЯЄВ (78)

№ Олег ШЕЛАЄВ (76)

№ Олександр ПІНЕНКО (78)

№ Владислав ЗУБКОВ (71)

№ Валентин ПОЛТАВЕЦЬ (75)

№ Сергій КОСЛЮВ (79)

Нападники:

№ Олег ГРИЦАЙ (74)

№ Анатолій МАТКЕВИЧ (77)

№ Сергій ШЕВЦОВ (75)

№ Андрій ЗУБЧЕНКО (77)

№ Віталій БЕЛІКОВ (79)

№ Юрій СЛАБИШЕВ (79)

№ Андрій СПЕСВАК (76)

№ Юрій ШЕВЧУК (78)

Тренер:

Микола ФЕДОРЕНКО

АРБІТРИ МАТЧУ

Арбітр у полі: Сергій ТАТУЛЯН (Київ)

Асистенти: Володимир ПЕТРОВ (Харків)
Віктор СУСЛО (Харків)

МАРАФОН

БУКМЕКЕРСКАЯ КОНТОРА

*Присоединяйтесь к увлечению
миллионов во всем мире,
делайте ставки на спортивные события*

ШАНС ВЫИГРАТЬ ПРИ СТАВКЕ
НА ЛИДЕРА ДО

95%

Максимальный выигравший 50000 грн.

**Правила игры просты.
Каждому желающему
выдается с собой пакет правил**

**Наш адрес:
Полтава, ул. Ленина, 13,
Дом Быта, 2-й этаж.
12.30 — 20.00**